

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715010034
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715010034.3

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 06. 04. 2016 takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný

C. V. A. O. G. Č. Í. L. , U.. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom Ď. Č.. XX, O.. G.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

- dňa 28.07.2014, v čase približne o 11.00 hod, na terase denného baru v obci Ď. Č.. XX, prišiel obžalovaný C. V. za poškodenou K. R., U.. XX.XX.XXXX, F. R. Ď. XXX, ktorá denný bar prevádzkuje a začal jej hovoriť, že jej tam smrdí plyn, pýtal od nej daňové priznanie, povolenie od hasičov, bol nervózny, agresívny, následne jej začal vulgárne nadávať slovami, že je piča, vyhrážal sa, že ju zabije, pričom ju aj pritom fyzicky napadol takým spôsobom, že sa ju snažil udierať päšťami smerom na tvár, pričom niektoré údery zadržala svojimi rukami a niektorými údermi ju netrafil, okrem jedného, kedy ju zasiahol päšťou do pravej časti tváre - do líca, lícnej kosti, pričom v ďalšom útoku mu zabránil až G. H., U.. XX.XX.XXXX, následkom ktorého útoku poškodená K. R. utrpela zranenie, a to edém v oblasti pravej časti tváre, bez potreby vystavenia práceneschopnosti,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,
- slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom, sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu pri povolení podmiennečného odkladu výkonu uloženého úhrnného trestu odňatia slobody určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal na Okresný súd Martin pod sp. zn. 1T/2/2015 obžalobu na obv. C. V. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť skutkom v nej uvedeným.

Okresný súd Martin rozhodol o veci vydaním trestného rozkazu pod sp. zn. 1T/2/2015 dňa 13.03.2015, ktorým obv. C. V. uznal za vinného zo žalovanej trestnej činnosti a súčasne rozhodol aj o treste. Proti vydanému trestnému rozkazu podal obvinený riadne a včas odpor, čím vznikla súdu povinnosť vec prejednať na hlavnom pojednávaní.

Na konaných hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného C. V., výsluchom svedkyne poškodenej K. R., výsluchmi svedkov N. Ď. K. G. H., postupom podľa § 269 Tr. por. bola prečítaná lekárska správa k ošetreniu poškodenej, správa obce Ďanová, pracovný posudok na obžalovaného a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Sám obžalovaný sa k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti nepriznal, urobil vyhlásenie o nevine zo skutku v obžalobe uvedeného s tým, že nič na ňom nie je pravda. K samotnej veci uviedol, že ho v ten deň volal niekto z denného baru, súčasne tam išiel povedať, aby mu nevylievali výkaly zo žumpy na ich dvor, pričom ňou volá terasu tohto baru, lebo tam smrdí. Taktiež, že im často smrdí únikový plyn z plynových bômb, ktoré tam mali uložené, čo hovoril poškodenej K. R. chtiac, aby mu ukázala, či sú všetky fľaše zavreté. Na to tam prišiel G. H., ktorý ho napadol obidvoma päťami rúk, že tam nemá čo robiť. Následne išiel z terasy tohto baru preč. V tom čase boli v bare G. H. K. N. Ď.. S poškodenou K. R. nemal žiadny fyzický konflikt, mal verbálny konflikt, ale len kvôli tej žumpe - terase denného baru. Následne však uviedol, že žiadnym spôsobom nenadával poškodenej, nevyhrážal sa jej ani zabitím, v živote jej nedal žiadne zaucho, nemal ju ani záujem udrieť a ani ju neudrel do tváre. Myslí si, že u poškodenej je problém v tom, že si myslela, že denný bar chcel prevádzkovať on. Ďalej sa vyjadroval k okolnostiam, ktoré nesúvisia s prejednávanou vecou, zistiť však, že obžalovaný opakovane poukazoval na okolnosti ohľadom problémov s prevádzkovaním denného baru.

Svedkyňa poškodená K. R. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v tom čase dňa 28.07.2014 prevádzkovala a obsluhovala denný bar v obci Ďanová, keď si ju obžalovaný priamo vyhľadal, pretože s ním už mala zlé skúsenosti, a to čo si dovoľuje do nej, by si nedovolil do jej priateľa C. C., ktorý tam v čase nebol. Ten deň približne o 11.00 hod. od obžalovaného počula, ako vraví niečo o plyne, najprv si myslela, že chce od nej plynovú bombu. Následne však začal po nej kričať, ziapať, bol vulgárny, nervózny, pýtal od nej povolenie od hasičov, daňové priznanie, vulgárne jej nadával, bol pritom veľmi agresívny, namietal, že tam nemá čo robiť, že je to jeho, aby odišla, lebo že ju zabije. Vedel pritom, že je v nájme u švagra obžalovaného. Pri tomto, čo sa dialo, ju aj udrel päťou do pravej časti tváre, v mieste pravej lícnej kosti, ktorá ju aj bolela, mala edém, musela ísť kvôli tomu k lekárovi, ktorý jej vystavil aj lekársku správu. Mala strach, pretože skôr mala operované oko a bála sa, či jej ho nepoškodil. K úderom navyše uviedla, že týchto by bolo viac, avšak sa im bránila svojimi rukami a taktiež ju obránil pred obžalovaným G. H., ktorý ho zadržal. Z jeho konania pociťovala a aj stále pociťuje obavu. Aj v súčasnosti sa mu snaží vyhýbať. S obžalovaným má napriek tomu stále problémy. Verbálne ju napádal už aj pred týmto skutkom, stalo sa aj, že ju fyzicky napadol, dal jej facku v septembri 2013, taktiež ju vyhľadal, taktiež to bolo pred denným barom v obci Ďanová, ktorý prevádzkovala a bolo to riešené v rámci priestupku. Bolo to nepríjemné aj preto, lebo pri tomto skutku boli aj jej malé deti (teraz päť a pol ročné), ktoré poslala preč, lebo ich z konania obžalovaného triaslo, boli ustráchané.

Svedok N. Ď. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sedel na terase denného baru v obci Ďanová, keď obžalovaný začal niečo z cesty vykrikovať o plyne, na čo vyšla poškodená, ako vtedy krčmárka. Keď ju obžalovaný zbadal, začal od cesty rozhadzovať rukami, potom ju napadol, čomu sa poškodená bránila, aj tak jej však stihol dať jednu päťou do tváre, do pravej časti, na čo jej išiel pomôcť H., ktorý predtým sedel oproti nemu (svedkovi) a aj on sa musel obžalovanému uhýbať. Obžalovaného ešte upozorňoval, aby poškodenú nenapádal, že on je chlap a napáda ženu, na čo ešte aj jemu vulgárne nadal. Dosvedčil,

že priamo počul od obžalovaného, ako vraví poškodenej, aby odtiaľ vypadla, a že ak nie, že ju zabije, videl, ako obžalovaný udrel poškodenú tak, ako vypovedal.

Svedok G. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v tom čase bol na terase denného baru v obci Ďanová s Ď., keď obžalovaný prišiel s bľakom, krikom, bol vulgárny, agresívny, nadával, chcel od poškodenej rôzne veci, ako daňové priznanie a pod.. Napadol ju, udrel do tváre, keďže tieto útoky na ňu zo strany obžalovaného pokračovali, skočil medzi nich, aby nebolo ešte horšie. Pri tomto obžalovaný vykrikoval, že poškodenú zabije, útočil aj na neho. Poškodená tam mala aj svoje dve malé deti, z ktorých jedno sa kvôli tomu, čo sa tam deje, schovalo pod stôl a druhé plakalo. Na poškodenej bolo vidno, že má z tohto strach.

Z vystavenej lekárskej správy zo dňa 28.07.2014 vyplýva, že sa poškodená dostavila na ošetrovanie z dôvodu udretia susedom na pravú stranu tváre so zistením edému v danej oblasti, absolvovala s týmto zranením potrebné vyšetrenia, vrátane röntgenu s danou liečbou.

K osobe obžalovaného súdu zistil, že tento je obcou Ďanová hodnotený ako človek, ktorého správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku, vravelo sa však, že mal niekoľko konfliktov s občanmi obec Ďanová. Zo správy zamestnávateľa vyplýva, že obžalovaný, pokiaľ u nich pracoval, s ním neboli žiadne problémy, pracoval však ako brigádnik v roku 2014 len v mesiaci august a odpracoval spolu 30 hodín. Výpisom z registra priestupkov je preukázané, že obžalovaný bol jedenkrát priestupkovo riešený, a to pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 27.09.2013, pričom v súvislosti s týmto priestupkom bolo zabezpečené i samotné rozhodnutie o prejednaní priestupku pod č. OÚ-MT-OVVS-2013/02533/5/Su zo dňa 17.12.2013, právoplatným dňa 01.04.2014, a z ktorého vyplýva, že obv. C. V. bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil v podstate tým, že dňa 27.09.2013 v obci Ďanová na ceste pred barom fyzicky napadol poškodenú K. R. tak, že jej dal na ľavé líce jednu facku slabšiu a druhú facku silnejšiu, spôsobil jej zranenie - bolesť ucha a hlavy vľavo, zápal vonkajšieho zvukovodu, čím narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví, za čo bol potrestaný pokutou vo výške 15,- €. Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol.

Okresný súd Martin, po riadení vykonaného dokazovania postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihladajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní, predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, a takto mal za jednoznačne a bez pochybnosti preukázané, že obžalovaný svojím priamym úmyselným konaním sa inému - poškodenej K. R. vyhrážal smrťou - zabitím, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, s poukazom na už skoršie jeho priestupkové postihnutie za obdobné konanie vo vzťahu k poškodenej, za súčasného vulgárneho správania sa obžalovaného a agresivity, s ďalšími pokusmi fyzicky poškodenú atakovať, k čomu sa aj samotná poškodená vyjadrila, že z konania obžalovaného mala obavu, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a súčasne svojím priamym úmyselným konaním nielen slovne - vulgárnymi nadávkami, agresívnym správaním sa, ale aj fyzicky - úderom päťou do tváre poškodenej a ďalšími pokusmi k fyzickému napadnutiu, sa na mieste verejnosti prístupnom - v priestoroch terasy denného baru v čase pred obedom, dopustil výtržnosti tým, že napadol iného - poškodenú K. R., čím súčasne spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. I keď sa sám obžalovaný k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti nepriznal, je dostatočne presvedčivo a jasne usvedčovaný výpoveďami priamych troch svedkov, z ktorých jedna je i súčasne poškodenou, ktorí všetci podrobne popísali priebeh skutku, výpovede týchto svedkov sú v tom trestnoprávne významnom pohľade totožné, nielen posúdiac ich jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach. Svedkovia takmer zhodne a identicky popísali a vypovedali o napadnutí poškodenej K. R., ktorá prevádzkovala v tom čase bar, popísali agresívne a vulgárne správanie sa obžalovaného, nervozitu, pýtanie rôznych dokumentov, tiež vyhrážky zabitím spojené nielen s pokusmi o fyzické atakovanie poškodenej, ale aj s jedným úderom päťou do pravej časti tváre. Toto zranenie bolo objektívne zistené, popísané lekárom v lekárskej správe, poškodenou i liečené. Podporným dôkazom je i právoplatné rozhodnutie o priestupku, z ktorého vyplýva, že obžalovaný sa už pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti dopustil nápadne podobného konania na poškodenej, i na tom istom mieste, za čo bol sankcionovaný za spáchaný priestupok voči nej, i keď sa obžalovaný účelovo bránil v rámci svojej obhajoby o. i. i tým, že poškodenej v živote nedal ani jedno zaucho. Výpoveď a obhajoba

obžalovaného tak zostáva osamotenou a nemajúca žiadny základ vo vykonanom dokazovaní a je priamo v rozpore s výpoveďami priamych svedkov udalosti a následnými ďalšími podpornými dôkazmi na hlavnom pojednávaní vykonanými. Neobstojí tak obhajoba obžalovaného o tom, že z jeho strany neboli žiadne nadávky, žiaden fyzický konflikt, že nemá záujem a ani neudrel poškodenú, nedal jej ani len zaucho, ktorá sa tak javí byť účelovou v snahe obžalovaného vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Bez povšimnutia ani nemohlo zostať prejavovanie sa obžalovaného na hlavných pojednávaniach, jeho vyjadrovanie sa a averzia k poškodenej, resp. k - v tom čase - prevádzkovaniu denného baru, ktorý bol v ich susedstve, a s ktorým on opakovane nesúhlasil a vyvolával konflikty, čím je daný i motív jeho konania.

Po zhodnotení všetkých v tomto rozsudku uvádzaných okolností, súd pri úvahách o druhu a výmere trestu, prihliadol na skutočnosť a zásadu ukladania trestu, že tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabrániť v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradil od páchania trestných činov. Súčasne tým trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, teda postupom podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a následne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., na spôsob spáchania trestného činu - dvoch prečinov a jeho následky, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, aj na osobu obžalovaného, tiež na jeho pomery a možnosti nápravy. U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, naopak bola zistená jedna priťažujúca okolnosť, a to že spáchal dva trestné činy - prečiny. Zvážiac tak všetky zistené skutočnosti s použitím aj ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., keď musel zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu pri trestnom čine najprísnejšie trestnom, použijúc aj ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., v súvislosti s ukladáním tak úhrnného trestu a vychádzajúc tak z ust. § 364 ods. 1 Tr. zák., kde je základná trestná sadzba od 0 - 3 rokov, pričom v zmysle zvýšenia dolnej hranice sadzby o jednu tretinu je tak zvýšenou dolnou hranicou trestnej sadzby trest odňatia slobody výmera 1 rok, mu ho aj v tejto výmere uložil. Následne, keďže obžalovaný stál prvýkrát pred súdom v trestnej veci, z ktorej bol uznaný za vinného, s poukazom na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije a pracoval, tiež na okolnosti prípadu i vyhodnotenie jeho osoby, má súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na jeho nápravu, výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je hneď nevyhnutný, preto mu povolil podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody v súlade s ust. § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý by ho mal primäť k tomu, aby aspoň do budúcnosti viedol riadny život. Súčasne rozhodujúc podľa ust. § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil primeranú skúšobnú dobu pri dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 18 mesiacov, keď mu mohla byť uložená v rozmedzí od jedného roka až do piatich rokov. Počas plynutia skúšobnej doby bude súd zisťovať, či obžalovaný vedie riadny život. Ak súd zistí, a to aj počas plynutia skúšobnej doby, že riadny život nevedie, teda, že spáchal predovšetkým trestný čin alebo priestupok, musel by rozhodovať o vykonaní trestu odňatia slobody. Ak však zistí, po skončení skúšobnej doby, že viedol riadny život, rozhodne o jeho osvedčení a zahladení jeho odsúdenia. Súd je presvedčený, že takto uložený podmienený trest odňatia slobody postačí na splnenie hlavne svojho prevýchovného účelu, a že žiadne opatrenia vo vzťahu k prejednávanej veci a obžalovanému už nebudú ďalej potrebné, čo však záleží na samotnom obžalovanom, aby táto jeho trestná vec zostala jedinou trestnou v jeho živote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.